

operationer af større omfang var der overhovedet ikke sket fremskridt. Alligevel gav beretningen udtryk for forsigtig optimisme med hensyn til mulige derne for fremtidige fremskridt og man håbede fra dansk side, at det før næste samling ville blive muligt at opstille regler for i det mindste nogen form for fredsbevarende operation. Dette ville være et betydningsfuldt skridt henimod målet, der måtte være en nøje udformet ramme for FN's fredsbevarende virksomhed med henblik på effektivt at kunne klare enhver given fremtidig situation og hvilende på bred støtte i hele medlemskabet.

Sverige understregede, at selv om det var værdifuldt at få udarbejdet retningslinier for fremtidige fredsbevarende operationer, måtte det ikke betyde, at de fundamentale principper, hvorpå FN's hidtidige fredsbevarende operationer havde bygget, blev opgivet.

Norge fandt, at den pragmatiske indstilling, som arbejdsgruppen havde lagt til grund for sit arbejde under de nuværende politiske realiteter, var den bedst egnede, selv om den ikke gav hurtige resultater. FN's medlemslande burde anvende 25-års jubilæet som en passende lejlighed til at give frivillige finansielle bidrag i overensstemmelse med den under 20. generalforsamling vedtagne consensus.

Japan og Irland hæftede sig især ved nødvendigheden af at komme af med FN's gæld for de hidtidige fredsbevarende operationer, da dette ville lette igangsættelsen af fremtidige fredsbevarende operationer.

III. Den 9. december 1969 introducerede Den forenede arabiske Republik på vegne af arbejdsgruppens 8 medlemmer et resolutionsforslag, der i det store og hele var en gentagelse af den på 23. samling vedtagne resolution 2451 og blot opfordrede 33-magtsudvalget til at fortsætte sit arbejde og fremkomme med en udførlig beretning til 25. samling vedrørende modelstudie I samt en fremskridtsberetning om sådant arbejde, som udvalget måtte have gennemført vedrørende andre modeller. Forslaget blev vedtaget med 77 stemmer for og ingen imod, medens I afstod (Cuba).

Resolutionen vedtoges i plenarforsamlingen den 15. december 1969 med 109 stem-

mer for og I imod (Albanien), medens I afstod (Cuba). (Res. 2576 (XXIV))

Det særlige politiske udvalgs beretning: A/7878

Palæstinaflygtningene.

(Dagsordenens punkt 36).

I. Indledning.

Debatten om UNRWA's årsrapport gav som i tidligere år anledning til en generel meningsudveksling om hele det mellemøstlige problemkompleks, fortrinsvis med de arabiske lande og Israel som deltagere. Det rent politiske indslag, der ikke levede det humanitære megen plads, udmøntedes imidlertid i år modsat sidste år i egentlig resolutionsform, og på en sådan måde, at essensen i behandlingen af dette dagsordenspunkt blev, ikke veje og midler til at bringe UNRWA ud af organisationens hidtil alvorligste finansielle krise, men spørgsmål som Israels besættelsespolitik og etableringen af et nyt Palæstina. Til gengæld fandt der ingen realitetsbehandling af dagsordenens punkt 27 om situationen i det mellemste Østen sted.

II. Debatten.

Nedenfor behandles først under A de politiske spørgsmål, der omfattede spørgsmålene om a) Israels eksistens, b) forholdene i de besatte områder og c) de nye flygtninges tilbagevenden. Derefter behandles under B de humanitære spørgsmål og under C det særlige problem om flygtningelejrene i Libanon.

A. De politiske spørgsmål.

Grundtemaerne var som indledningsvis nævnt Israels eksistensberettigelse og forholdene i de af Israel besatte områder. Mere marginalt berørtes spørgsmålet om de såkaldte nye flygtninge, herunder om udsendelse af en FN-repræsentant til de besatte områder.

a) Israels eksistens.

Eksistens-diskussionen udløstes løbende af Israels næsten monotone parering af angreb med henvisning til ubrudt arabisk aggressivitet siden Israels oprettelse i 1948.